

PRECS I PREGUNTES

Iussep Iuís Càrol Rovira

L'únic moment en què tota la sala reia era quan Xabier Arzalluz explicava que tots els pobles necessiten un símbol del mal absolut, un personatge satànic que serveixi per descarregar-hi l'agressivitat i la rancúnia col·lectiva de tot un poble. Arzalluz s'atribuïa aquest paper d'arrel psiquiàtrica respecte als espanyols a *La pelota vasca*, la pel·lícula maleta del PP.

Però Arzalluz s'ha jubilat i Espanya ha passat per un moment de desconcert. Josu Jon Imaz fa cara de bon xicot i és incapaç de gestionar tota la capacitat d'odi i mala llet que poden generar els espanyols que, com se sap a mig món, no està gens malament. Ibarretxe mai no ha acabat de funcionar i tots els dirigents de CiU són capaços, com a màxim, de produir un menyspreu profund, però mancat completament d'èpica i mística castellanca.

Sort que ha arribat a temps Josep-Lluís Carod-Rovira. En un parell de mesos s'ha convertit en un èxit tan gran que els columnistes i tertulians de Madrid s'aproximen cada cop més a la creació d'un estàndard de pronunciació que ve a ser més o menys "Iussep Iuís Càrol Rovira". En canvi, Esquerra Republicana ha perdut definitivament la z que ja euskaldunitzava, premonitòriament, la segona lletra del seu nom (Esquerra) i que alguna vegada fins i tot era acompanyada d'una k igualment malastruga (Ezkerra Republicana s'havia arribat a escriure, ho prometo, busqueu-ho al Google).

Ara Carod se'n va a Madrid. Allà s'adonarà que la veritable ingenuïtat era aquesta maniobra de donar suport a Zapatero per arribar a no sé quin estat plurinacional per no sé quins camins democràtics. I que el PSOE pot muntar un GAL, i ERC, no-res.

Salvador Cot

La crònica

Àrbitres polititzats entre polítics arbitraris

Dilluns, 16 de febrer

Una altra vegada l'àrbitre. L'escàndol pel penal xiulat contra el València CF al Santiago Bernabéu revoluciona la vida de la ciutat. En els mitjans de comunicació i al carrer, l'opinió és unànime: al València, li han tornat a prendre els tres punts del Bernabéu per un penal inexistent. La indignació és tanta que alguns socis del València volen denunciar l'àrbitre als jutjats. Després de tota la setmana de crítiques i acusacions, el Comitè Nacional d'Àrbitres declara, per signar la pau, que la decisió de l'àrbitre va ser absolutament correcta. Una vegada més, els àrbitres demostren problemes de vista. I una altra vegada més, el Reial Madrid se n'aprofita. Quina casualitat!

Vaga a l'ensenyament balear. La Plataforma per l'Ensenyament, formada per un centenar de docents, ha convocat per al dia 10 de març una vaga als centres educatius balears com a protesta contra les mesures lingüístiques anunciades pel Govern balear. El sindicat majoritari, STEI (Sindicat de Treballadors d'Ensenyament de les Illes), no hi està d'acord i ha avisat que seria il·legal perquè la Plataforma no té entitat jurídica per convocar la vaga.

Dimarts, 17 de febrer

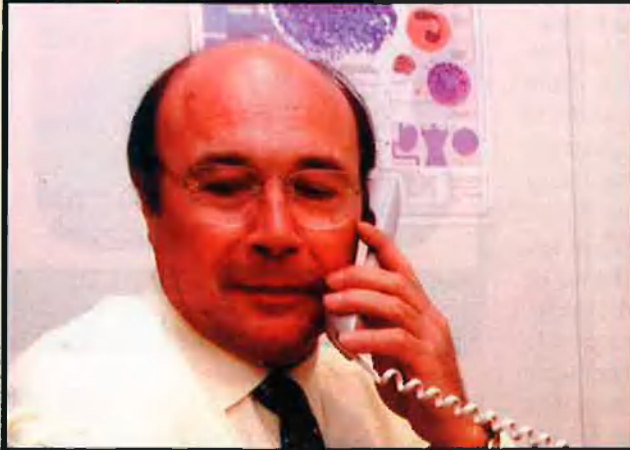
L'incombustible Justo Nieto. El rector de la Universitat Politècnica de València durant els últims divuit anys ho tornarà a ser durant els pròxims quatre. La segona volta de les eleccions, producte de la manca de majoria absoluta en la primera volta, enfrontava Nieto amb Juan José Moragues, suposadament el preferit pels estudiants. El recompte de vots va fregar el suspens i fins a l'últim moment no es va revelar el percentatge: 50,92% dels vots per a Nieto i 49,08% per a Moragues. D'aquesta manera, Justo Nieto comença el sisè mandat com a rector de la UPV amb nous projectes,

com la Universitat Internacional del Mediterrani Blasco Ibáñez, i noves declaracions: "Avui dia no té sentit defensar l'autonomia universitària."

Seleccions extraterrestres. S'inaugura a Barcelona la fira Planet Futbol, impulsada per l'empresari Jaume Llauredó, la cara visible de la Plataforma Pro-Seleccions Catalanes. Curiosament, tot i la vinculació de Llauredó amb la reivindicació de les seleccions esportives pròpies, la presència d'aquestes a la fira és mínima, i de fet el partit fort de la mostra és el que enfronta la selecció espanyola de futbol amb la seva homòloga del Perú. A més, en la jornada inaugural de l'esdeveniment, un membre de la Federació espanyola de futbol tracta la Federació catalana de "sucursal". A causa d'això, el nou secretari general de l'Esport de la Generalitat de Catalunya anuncia que s'entrevistarà amb Llauredó, tots dos coneguts ja que ambdós pertanyen a la Plataforma Pro-Seleccions Esportives Catalanes. Unes seleccions, per cert, que no deuen ser d'aquest Planet.

Dimecres, 18 de febrer

Piqué, desobeït. Amb la polèmica al voltant de Carod i la declaració d'ETA de fer una treva només a Catalunya s'accentua l'oposició del PP al tripartit i sobretot a Carod i ERC en tots nivells. En aquest sentit, el líder del PP al Principat, Josep Piqué, diu que s'han de trencar els (pocs) pactes municipals que la seva formació té amb els republicans. Concretament a cinc pobles: la Galera (Montsià), Aitona (Segrià), Alella (Maresme), els Pallaresos i Vilallonga del Camp (Tarragonès). La crida de Piqué en aquests pobles és recollida, com a mínim, amb recança, i té resultats diversos. Per exemple, al poble de Vilallonga del Camp, on governa el PP amb PSC i ERC, l'alcalde popular ja ha dit que no farà cas de les ordres de Piqué. A la Galera, els regidors del PP s'han retirat del govern, però continuaran do-

Dalt, jugadors de la selecció "nacional" de futbol, entre ells Carles Puyol (de la selecció regional catalana), regalen autògrafs als nons assistents a la fira Planet Futbol, de Barcelona. Baix, Justo Nieto, que ha estat escollit per sisena vegada consecutiva -i pels pèls- rector de la UPV. L'incansable i polèmic Nieto ja fa divuit anys que és al capdavant de la Universitat.

nant suport al govern d'ERC-PSC des de l'oposició. Una cosa similar passarà als Pallaresos, on actualment governaven amb CiU i ERC. A Alella i Aitona també es mostraven molt rebecs a trencar el pacte.

Dijous, 19 de febrer

ERPV canvia Alboraià per València. Esquerra Republicana del País Valencià (ERPv) farà finalment l'acte central de campanya al Palau de Congressos de València després que l'Ajuntament d'Alboraià (Horta), del PP, rebutgés el míting que havia acordat amb la formació independentista. El motiu principal, segons l'alcalde del municipi, era la presència de Josep-Lluís Carod-Rovira en aquest acte. La decisió de traslladar el míting a València, que se celebrarà el 28 de febrer, comportarà una despesa de 10.684 euros per al partit republicà, el preu que es paga per llogar les instal·la-

cions del Palau de Congressos. Les coincidències de la vida han fet que Carod-Rovira coincideix amb el líder socialista, José Luis Rodríguez Zapatero, a València el mateix dia. Ja es poden esforçar, els socialistes, a dir-ne alguna de grossa i així, almenys, poder sortir a la tele.

Matas declara Carod persona 'non grata'. Primer míting de campanya del PP. Quasi 1.500 enfervorits assistents a l'acte de presentació dels candidats a les eleccions generals, al capdavant dels quals hi ha la número 1 de la llista al Congrés, Maria Salom, actual diputada balear. El president Jaume Matas tanca l'acte amb un discurs en què assegura que el líder d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, no serà benvingut a les Balears si insisteix a fer-hi un acte electoral. Matas exigí igualment a Carod "que no parli en nom de les Balears".

Quan creus que ja s'acaba...

El Govern català ben bé podria adoptar com a himne d'anar per casa aquella cançó de Raimon que diu: "Quan creus que ja s'acaba, torna a començar." A mesura que transcorren els esdeveniments -i darrerament la història va molt de pressa-, sembla que el *mobbing* polític que naix, creix i es projecta des del front espanyol, justament en plena campanya per revalidar -o no- la majoria absolutista, l'objectiu de l'empaitada no és tant Rodríguez Zapatero, ZP!, com el tripartit que presideix Maragall. Ací els fa mal, i no han de parar el 14 de març, ni el 14 d'abril. Ara ha estat aquesta parella de carnaval amb els rostres embenats i boina -ai, com es degrada l'espècie-, i demà passat se'n trauran alguna altra de la màniga. Encara manquen tres setmanes per a les eleccions i cal molta llenya per a mantenir la flama encesa. Durant la (primera) transició, quan més perill d'involució hi havia, sortia a escena el Grapo i embolicava la troca a major glòria dels sectors més reaccionaris de l'Espanya tardofranquista. Ara, una estampa de carnaval amb boina i el PP han format parella de fet, potser per l'enorme coincidència d'interessos. ZP no necessita ETA per perdre. Li sobra amb els Ibarra, Bono i companyia. En canvi, la consolidació del tripartit resulta letal per a la dreta, dins i fora de Catalunya. Per això, cada dia, en anar per feina, el Govern català hauria de cantar: "Quan creus que ja s'acaba, torna a començar." El pitjor és que cada episodi ens lleva l'atenció dels afers de Zaplana. Al seu entorn és on hi ha els vertaders embolics. Llàstima. Que poc dura l'alegria a casa del pobre.

Manuel S. Jardí

AL MARGE

JORDI PLAY / EFE